

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Gyulai Munkaügyi Bíróság dr. Csányi Éva jogtanácsos (Független Rendőr Szakszervezet – 1077 Budapest, Király u. 71., 1388 Pf.: 52.) által képviselt **Hné S.E. felperesnek a Békés Megyei Rendőr-főkapitányság** (5600 Békéscsaba, Bartók B. út 1-3.) **alperes ellen túlmunka-pótlék és parancs hatályon kívül helyezése tárgyú** perében meghozta az alábbi

Í T É L E T E T :

Kötelezi a bíróság az alperest, hogy távolléti díj-különbözet címén 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 62.790,- (hatvankettőezer-hétszázkilencven) forintot és ezután 2002. március hó 10. napjától a kifizetésig járó mindenkori költségvetési törvényben meghatározott mértékű késedelmi kamatot és 10.000,- (tízezer) forint perköltséget.

A fentieket meghaladóan a keresetet elutasítja.

Az ítélet ellen a kézbesítésétől számított 15 napon belül írásban és három példányban fellebbezésnek van helye, melyet a Gyulai Munkaügyi Bíróságnál lehet benyújtani. A felek, ha a fellebbezést csak perköltséggel, kamat fizetéssel, teljesítési határidővel, illetve az ítélet indokolásával kapcsolatos tárgyalás tartását kérhetik. Egyéb esetekben a felek közös kérelmére a fellebbezés tárgyaláson kívüli elbírálása kérhető.

I N D O K O L Á S

A felperes nyomozóként gépjárművezetői pótlékra volt jogosult ameddig az alperes 304-56/167-2002. szám alatti parancsával a 304-56/166-1997. szám alatti parancs pótlékot megállapító rendelkezését hatályon kívül nem helyezte. 2001. augusztus hó 1. napjától a felperes egészségügyi szabadságon van, a mai napig.

Az egészségügyi szabadság idejére a felperes részére távolléti díjat nyújtottak, melynek összege megállapításánál nem vették figyelembe a korábbi időszakban rendszeresen folyósított gépjárművezetői pótlékot.

Az alperes az Sz-i Rendőrkapitánysága intézkedése (304-56/167-2002. számú parancs) ellen a felperes szolgálati panasszal élt, melyet az alperes 1055/2002. ált szám alatt elutasított.

Felperes felemelt keresetében 62.790,- forint megfizetését kérte a 2001. augusztus 1. napjától 2002. október 31. napjáig tartó időszak vonatkozásában. Esedékességtől törvényes mértékű kamat és 10.000,- forint perköltség megfizetését is kérte. Arra hivatkozott, hogy a távolléti díj részét képezi a rendszeres illetménypótléknak minősülő gépjárművezetői pótlék. Csatolta a Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága Mfv. II. 10.811/2000/4. szám alatti hasonló tárgyban keletkezett közbenső ítéletét.

Az ellenkérelem a kereset elutasítására és perköltség megállapítására irányult. Arra hivatkozott, hogy a felperes egészségügyi szabadsága idején a gépjárművezetői tevékenységet nyilvánvalóan nem fejtette ki, ezért őt gépjárművezetői pótlék nem illeti meg. Az egészségügyi szabadság idejére távolléti díj jár. A tevékenység tényleges kifejtésének idejére járó ezáltal nem rendszeres pótlék nem számítható be.

A felperes keresete döntően alapos.

A fentebb megjelölt elszámolási időszakban a felperes hivatásos szolgálati viszonyból eredő leglényegesebb jogai és kötelezettségei szünetelnek. Ez azonban nem jelenti azt, hogy az egészségügyi szabadság idejére távolléti díjra ne lenne jogosult. A felek között vitán felüli, hogy a felperes távolléti díjra jogosult a szóban forgó időszakban. A jogvita lényege az, hogy a távolléti díj részét képezi-e a gépjárművezetői pótlék, illetve a gépjárművezetői pótlék rendszeres illetménypótléknak minősül-e.

A 20/1997. (III. 19.) BM rendelet 19. § (1) bekezdése értelmében a gépjárművezetői pótlék rendszeres illetménypótléknak minősül.

A Hszt. 112. §- egyértelműen rögzíti, hogy távolléti díjként az alapilletmény, az illetménykiegészítés, valamint a rendszeres illetménypótlékok együttes összegének a távollét idejére számított időarányos átlaga jár.

A Gyulai Munkaügyi Bíróság hasonló problémát felhozó jogvitában már utalt arra, hogy a távolléti díjjal érintett időszak esetében a korábbi szolgálatban töltött időszakból lehet következtetést levonni arra, hogy a rendszeres illetménypótlék részét képezi-e a távolléti díjnak.

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bíróságának Mfv. II. 10.811/2000/4. szám alatti ítélete rámutat, hogy a Hszt. nem rendelkezik arról, hogy a távolléti díj kiszámításának alapja mely időszak, de nyilvánvalóan csak a betegséget megelőző illetmény összetevőiből lehet kiindulni, miután a betegszabadság ideje alatt a szolgálat teljesítésének kötelezettsége szünetel.

Az egészségügyi szabadság időszakára a gépjárművezetői pótléket hatálytalanító parancsot a bíróság azért nem hatálytalanította, mert az egészségügyi szabadság idejére valóban nem gépjárművezetői pótlék, hanem a gépjárművezetői pótlék összegét is figyelembe vevő távolléti díj jár. A bíróság álláspontja szerint ugyan szükségtelen volt szolgálati parancsot hozni az egészségügyi szabadság időszakára (azt

a Hszt. és a végrehajtására vonatkozó jogszabályok rendezik), a parancs azonban nem jogellenes. Nyilván annak idején, ha a felperes a szolgálatot felveszi és a feltételek fennállnak, ismét rendelkezni kell a gépjárművezetői pótlék megállapításáról.

A fentiek lényegét összegezve az egészségügyi szabadság időszakát megelőzően nyújtott gépjárművezetői pótlék mint jogszabály szerint járó rendszeres pótlék egy részét képezi a távolléti díj egészségügyi szabadság idejére nyújtott összegének.

A perköltségviselésről való rendelkezés a Pp. 81. § (1) bekezdésén alapul, a le nem rótt illeték az állam terhén marad, mert az alperes személyes illetékmentességet élvez.

G y u l a, 2002. november 26.

Dr. Juhász Gábor sk.
a tanács elnöke

Gál Bertalanné sk.
ülnök

Feketéné Szatmári Adrienne sk.
ülnök

Békés Megyei Bíróság, Gyula
3.Mf.21.609/2002/3. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Békés Megyei Bíróság a dr. Csányi Éva jogtanácsos (Független Rendőr Szakszervezet, 1077 Budapest, Király u. 71.) által képviselt **Hné S.E. felperesnek a Békés Megyei Rendőr-főkapitányság** (5600 Békéscsaba, Bartók B. út 1-3.) **alperes ellen illetménypótlék megfizetése iránt** a Gyulai Munkaügyi Bíróság előtt folyamatba tett perében, a 2002. évi november hó 26. napján kelt 3.M.491/2002/4. szám alatti ítélet ellen az alperes részéről 5. szám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

Í T É L E T E T :

A megyei bíróság az első fokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részében az ítéletet helybenhagyja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

Az első fokú bíróság ítéletével távolléti díj-különbözet címén 62.790,- forint 15 napon belüli megfizetésére kötelezte az alperest, a megjelölt összeg után 2002. évi március hó 10. napjától a kifizetésig járó mindenkori költségvetési törvényben meghatározott mértékű késedelmi kamatával; továbbá 10.000,- forint perköltségben is marasztalta. Az ezt meghaladó keresetet elutasította.

Az ítélet ellen az alperes fellebbezett, melyben annak megváltoztatását és a kereset teljes elutasítását kérte.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az első fokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult. Költségigényt nem kívánt érvényesíteni az alperessel szemben.

A megyei bíróság az első fokú bíróság ítéletének fellebbezéssel nem támadott – a 304-56/167-2002. számú parancs hatályon kívül helyezésére irányuló kereset elutasító – rendelkezését nem érintette, és a vizsgálatot kizárólag a keresetnek részben helytadó rendelkezésére korlátozta. Ebben a körben álláspontja szerint az első fokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, és nem tévedett az abból levont jogi következtetés tekintetében sem.

Az első fokú bíróság helyesen mutatott rá a 20/1997. (III. 19.) BM számú rendelet 19. § (1) bekezdése és a Hszt. 112. §- a közötti összefüggésekre, különös tekintettel az ebben a tárgykörben iránymutató jogesetként beidézett Mfv.II.10.811/2000/4. számú legfelsőbb bírósági közbenső ítéletre. Az első fokú bíróság tévedés nélkül jutott arra a következtetésre, hogy az egészségügyi szabadság időszakát megelőzően nyújtott gépjárművezetői pótlék – mint jogszabály szerint járó rendszeres pótlék – a távolléti díj egészségügyi szabadság idejére nyújtott összegének egy részét képezi. Nem azt kell tehát vizsgálni, hogy az egészségügyi szabadság idején a felperes gépjárművezetéssel kapcsolatos tevékenységet nem fejt ki, hanem azt, hogy az ilyen jogcímen őt egyébként megillető pótlék beszámít-e a távolléti díj összegébe. Erre a kérdésre pedig – az előzőek szerint – az első fokú bíróság a jogszabályi rendelkezésekkel és a kialakult bírói gyakorlattal összhangban álló, helytálló magyarázatot adott.

Mindezek egybevetése folytán a megyei bíróság az első fokú bíróság ítéletét támadó fellebbezést alaptalannak találta, és az ítéletet fellebbezett részében a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Gyula, 2003. évi február hó 18. napján

Dr. Wlassits Gábor sk.
a tanács elnöke

Kovácsné dr. Kubicza Ildikó ak.
előadó bíró

Sztrungáné dr. Tóth Tünde sk.
bíró